

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนตามการรับรู้ของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1

The Management of Academic Affairs in Teaching Chinese of Secondary
School through Teacher Perception in Secondary Educational
Service Area Office Area 1

ธนเดช กิจสุภไพศาล¹
Tanadet Kitsupapaisan
กัลยมน อินทุสุต²
Kanyamon Indusuta

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการรับรู้ของครูในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศภาษาจีน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 234 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 และมีค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ สถิติพื้นฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างตามตัวแปรอิสระใช้การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จะเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffé (Scheffé's method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูมีการรับรู้ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2. ครูที่มีวุฒิการศึกษาและตำแหน่งต่างกันมีการรับรู้ในการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน ครูที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งงานต่างกันมีการรับรู้ในการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน ยกเว้น ด้านการนิเทศภายในไม่แตกต่างกัน ครูที่ปฏิบัติงานในขนาดของสถานศึกษาต่างกันมีการรับรู้ในการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ, สอนภาษาจีน, การรับรู้ของครู

Abstract

This research aimed to study and compare the teachers' perception towards the management of Academic Affairs in teaching Chinese of secondary schools under Secondary Educational Service Area Office Area 1. The sampling group in this study composed of 234 teachers in Foreign Language Department (Chinese) in secondary schools under Secondary Educational Service Area Office Area 1. The research instrument was the questionnaire which the reliability was at .98, and discrimination level was higher than .20. The statistics used in data analysis was descriptive

¹ นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

statistics, independent t-test, and One-Way Analysis of Variance, and Scheffé's method when it was statistically significant differences at .05.

The results showed that:

1. Teachers' perception towards the management of Academic Affairs in teaching Chinese of secondary schools under Secondary Educational Service Area Office Area 1 in both overview and each aspect were at high level. 2. Teachers who had the educational degree levels and different positions had no differences in the perception towards the management of Academic Affairs. Teachers who had the experiences in the different positions had the perception towards the management of Academic Affairs differently, except the internal supervision. Teachers who worked in the different school sizes had the perception towards the management of Academic Affairs differently.

Key Words: The Management of Academic Affairs, Teaching Chinese Language, Teacher Perception

บทนำ

ปัจจุบัน การติดต่อสื่อสารมีความเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมาก มีการคิดค้นนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ตลอดเวลา การคมนาคมขนส่งและเทคโนโลยีสารสนเทศส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกทุกด้าน สามารถเชื่อมโยงสังคมโลกให้เป็นหนึ่งเดียว การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสร้างความเข้าใจในสังคมควบคู่กับเทคโนโลยีสารสนเทศจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง (วงศ์กร วงศ์วิวัฒน์โกสิน, 2558 หน้า 1) ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีการใช้มากที่สุดในโลกกว่า 1.3 พันล้านคน ซึ่งเป็นภาษาที่กำลังแพร่กระจายสู่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง และองค์การสหประชาชาติได้จัดให้ภาษาจีนกลางเป็นหนึ่งในห้าภาษาหลักที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารขององค์การสหประชาชาติ (Xu Nathan, 2561)

ประเทศจีนมีบทบาทสำคัญในด้านเศรษฐกิจการค้าและการลงทุน เนื่องจากประเทศจีนมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูง และก้าวขึ้นเป็นอันดับหนึ่งในประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจของโลก ด้วยเหตุนี้นานาประเทศจึงหันมาให้ความสำคัญและเรียนภาษาจีนมากขึ้น เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารกับคนจีน (หทัย แซ่เจี๋ย, 2559 หน้า 1) ประเทศไทยและประเทศจีนมีความสัมพันธ์กันมายาวนานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยได้เริ่มผลักดันให้คนไทยเรียนภาษาจีนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 หลังจากที่มีรัฐบาลมี

มติให้โรงเรียนเอกชนสอนภาษาต่างประเทศรวมถึงภาษาจีนสามารถดำเนินการสอนได้อย่างเสรี ต่อมาในปี พ.ศ. 2540 ภาษาจีนก็ถูกกำหนดให้เป็นหนึ่งในวิชาของแผนการเรียนศิลป์ภาษาของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และในปี พ.ศ. 2541 ภาษาจีนยังได้รับการบรรจุให้เป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศที่นักเรียนใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ มหาวิทยาลัยที่เปิดให้สอบเข้าคณะภาษาจีน คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อมามหาวิทยาลัยอื่น ๆ เริ่มทยอยให้ความสนใจเปิดการสอนภาษาจีนเป็นสาขาหลักหรือเปิดเป็นวิชาเลือกเสรีตามแต่ความประสงค์ของมหาวิทยาลัยนั้น เมื่อภาษาจีนได้เข้าแทรกซึมการเรียนในระดับอุดมศึกษาสำเร็จแล้ว จากนั้นในระดับชั้นประถมศึกษาได้ดำเนินการนำร่องเริ่มเรียนภาษาจีนตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาตอนต้นเรียนวิชาภาษาจีนเป็นวิชาพิเศษและเปิดกลุ่มวิชาเฉพาะสำหรับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ศิลป์-ภาษาจีน) (สุริพร ไตรจันทร์, 2557 หน้า 1-2) โดยกระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุวิชาภาษาจีนไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนรู้ได้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 (สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร, 2556 หน้า 45) และในปี พ.ศ. 2550 กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาอย่างมาก จึงมีการกำหนดยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้น และได้บรรจุวิชาภาษาจีนเข้าในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยตามยุทธศาสตร์หลักของกระทรวงศึกษาธิการ มีการกำหนดแนวทางการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2557 ส่งผลให้ในปัจจุบันมีโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาที่เปิดสอนภาษาจีนจำนวนมาก (ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข, 2559 หน้า 17-18) จากการศึกษาการบริหารงานวิชาการและการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในอดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่ายังประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ อาทิ การวิจัยศึกษาเรื่องการศึกษาการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (ปภาสิริ อนันตชาติ, 2551 หน้า 93-98) พบว่า (1) ด้านการบริหารหลักสูตร ผู้บริหารมีภาระงานมากทำให้ไม่มีเวลาศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจหลักสูตร ขาดงบประมาณสนับสนุนในการบริหารหลักสูตร (2) ด้านการจัดการเรียนการสอน ขาดครูผู้สอน นักเรียนมีความรู้พื้นฐานทางภาษาจีนแตกต่างกันมากทำให้เกิดความยุ่งยากในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีภาระงานมากทำให้การจัดกิจกรรมเสริมทักษะทำได้ไม่เต็มที่ (3) ด้านการวัดและการประเมินผล ครูผู้สอนไม่สามารถวัดและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีนได้อย่างหลากหลายและความรู้พื้นฐานของผู้เรียนแตกต่างกันทำให้การวัดและประเมินผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีนเป็นไปด้วยความลำบาก (4) ด้านงานสื่อการเรียนการสอน สื่อมีไม่เพียงพอ ขาดทักษะในการใช้สื่อบางชนิด (5) ด้านการนิเทศการ ขาดผู้นิเทศที่มีความรู้ทางการสอนภาษาจีน และจากรายงานการวิจัย เพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอนภาษาจีนใน

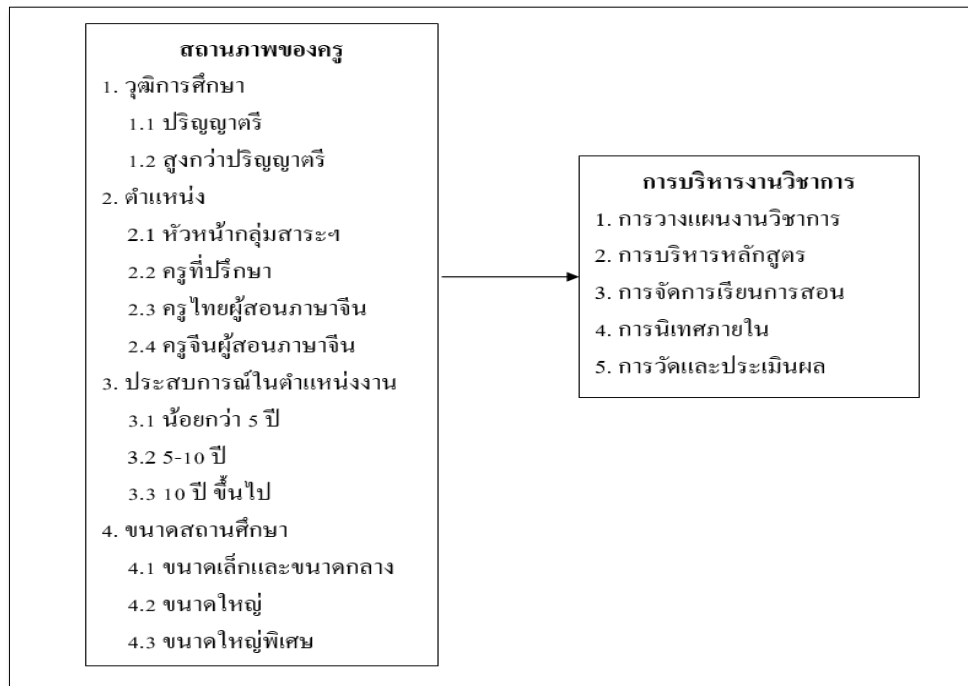
ประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษา (ภูวกร ฉัตรบำรุง, 2559 หน้า 117-118) พบว่า (1) ด้านการบริหาร ผู้บริหารไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาจีนเท่าที่ควร และการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่ยังไม่ชัดเจนและไม่เป็นระบบ (2) ด้านหลักสูตร หลักสูตรแกนกลางฯ ไม่สอดคล้องกับสภาพการเรียนการสอนจริงและหลักสูตรสถานศึกษาขาดผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน (3) ด้านสื่อการสอน โรงเรียนขาดแคลนสื่อการสอนอิเล็กทรอนิกส์ และสื่อการสอนที่ทันสมัยและหลากหลาย และไม่มียกงบประมาณในการจัดซื้อสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ (4) ด้านผู้สอน คุณภาพและการทำงานของครูอาสาสมัครชาวจีนมีการเปลี่ยนแปลง ทุกปี ซึ่งทำให้ไม่สามารถพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนได้ต่อเนื่อง และไม่มีการจัดอบรมความรู้และเทคนิคการสอนให้แก่ครูสอนภาษาจีนชาวไทย (5) ด้านผู้เรียน ทักษะคติเกี่ยวกับภาษาจีน และพฤติกรรมกรเรียนภาษาจีนของผู้เรียน ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญ ขาดความกระตือรือร้นและความตั้งใจในการเรียนภาษาจีน ทำให้ยากต่อการจัดการเรียนการสอน (6) ด้านความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ขาดความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทยและหน่วยงานภายนอก รวมทั้งความร่วมมือที่ขาดความต่อเนื่อง

จากปัญหาที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาการจัดการศึกษาภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการพัฒนาการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาจีน)ของสถานศึกษาต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 5 ด้าน โดยแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของครูในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1

2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของครูในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในตำแหน่งงาน และขนาดของสถานศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการรับรู้ของครูในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำแนกตาม

วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในตำแหน่งงาน และขนาดของสถานศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาจีน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 67 โรงเรียน ปีการศึกษา 2560 จำนวน 603 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาจีน) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 234 คน ซึ่งได้มาโดยตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Cohen, Manion, and Morrison (2011) และการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามศึกษาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อสอบถามเกี่ยวกับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในตำแหน่งงาน และขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามศึกษาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน ตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดและประเมินผล โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 และมีค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างตามตัวแปรอิสระใช้การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จะเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffé (Scheffé's method)

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยการรับรู้ของครูผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้เกณฑ์ในการแปลผลตามแนวคิดของ Best (1997, p. 190)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ขออนุญาตแนะนำตัวจากผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูที่ปรึกษา และครูผู้สอน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2561 และนัดเวลาในการรับแบบสอบถามคืน

2. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 100 แล้วคัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ได้ผลการวิเคราะห์ ดังข้อมูลที่ปรากฏ

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ในภาพรวม ดังนี้

การรับรู้ของครูในการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การรับรู้
1. การวางแผนงานวิชาการ	4.22	.69	มาก
2. การบริหารหลักสูตร	4.19	.76	มาก
3. การจัดการเรียนการสอน	4.23	.75	มาก
4. การนิเทศภายใน	4.23	.76	มาก
5. การวัดและการประเมินผล	4.17	.68	มาก
รวม	4.21	.64	มาก

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงว่า ครูมีการรับรู้ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = .64) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = .75) และการนิเทศภายใน ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = .76) รองลงมาคือการวางแผนวิชาการ ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = .69) และการบริหารหลักสูตร ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = .76) ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยทดสอบด้วยการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับตำแหน่ง ประสิทธิภาพในตำแหน่งงาน และขนาดของสถานศึกษา ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance) หากพบความแตกต่างจึงนำมาทดสอบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffé's method) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา

รายการ	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		t	P-Value
	n = 153		n = 81			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การวางแผนงานวิชาการ	4.20	.68	4.24	.70	-.409	.683
2. การบริหารหลักสูตร	4.17	.79	4.23	.72	-.549	.583
3. การจัดการเรียนการสอน	4.23	.74	4.23	.76	-.010	.992
4. การนิเทศภายใน	4.24	.72	4.22	.84	.203	.839
5. การวัดและการประเมินผล	4.16	.68	4.19	.67	-.312	.755
รวม	4.20	.64	4.22	.64	-.239	.812

จากตาราง 2 พบว่า ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีการรับรู้ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียน

มัธยมศึกษาสอนภาษาจีนไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 จำแนกตามตำแหน่ง

รายการ	หัวหน้ากลุ่ม สาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ		ครูที่ปรึกษา		ครูไทยสอน ภาษาจีน		ครูจีนสอน ภาษาจีน		F	P-Value
	n = 40		n = 78		n = 68		n = 48			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การวางแผนงานวิชาการ	4.27	.52	4.12	.84	4.23	.64	4.31	.60	.897	.444
2. การบริหารหลักสูตร	4.19	.59	4.08	.91	4.20	.79	4.39	.54	1.673	.174
3. การจัดการเรียนการสอน	4.23	.68	4.16	.87	4.23	.71	4.32	.61	.471	.703
4. การนิเทศภายใน	4.21	.77	4.14	.87	4.29	.65	4.32	.70	.682	.564
5. การวัดและการประเมินผล	4.16	.55	4.08	.80	4.26	.62	4.22	.63	1.031	.380
รวม	4.21	.48	4.12	.80	4.24	.62	4.31	.47	1.035	.378

จากตาราง 3 พบว่า ค่า F ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีการรับรู้ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียน

มัธยมศึกษาสอนภาษาจีนไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่งงาน

รายการ	น้อยกว่า 5 ปี		5-10 ปี		10 ปีขึ้นไป		F	P-Value
	n = 97		n = 103		n = 34			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การวางแผนงานวิชาการ	4.08	.78	4.32	.59	4.30	.61	3.346*	.037
2. การบริหารหลักสูตร	4.05	.88	4.32	.67	4.21	.59	3.198*	.043
3. การจัดการเรียนการสอน	4.08	.81	4.34	.71	4.30	.62	3.128*	.046
4. การนิเทศภายใน	4.09	.82	4.34	.72	4.30	.65	3.014	.051
5. การวัดและการประเมินผล	4.04	.75	4.27	.62	4.27	.58	3.441*	.034
รวม	4.07	.71	4.32	.58	4.28	.54	4.136*	.017

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทั้งภาพรวมและรายด้าน ยกเว้น ด้านการนิเทศภายใน ครูที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งงานต่างกันมีการรับรู้ในการบริหารงาน

วิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน ทั้งภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ยกเว้นด้านการนิเทศภายในไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา

รายการ	ขนาดเล็กและ ขนาดกลาง		ขนาดใหญ่		ขนาดใหญ่พิเศษ		F	P-Value
	n = 82		n = 60		n = 92			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การวางแผนงานวิชาการ	4.03	.71	4.38	.69	4.28	.63	5.339*	.005
2. การบริหารหลักสูตร	3.92	.82	4.36	.79	4.33	.62	8.703*	.000
3. การจัดการเรียนการสอน	4.03	.73	4.33	.80	4.34	.69	4.729*	.010
4. การนิเทศภายใน	4.06	.81	4.33	.86	4.32	.61	3.136*	.045
5. การวัดและการประเมินผล	3.95	.68	4.36	.72	4.25	.60	7.548*	.001
รวม	4.00	.65	4.35	.70	4.30	.54	7.298*	.001

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งภาพรวมและรายด้าน แสดงว่าครูที่อยู่ในขนาดของสถานศึกษาต่างกันมีการรับรู้ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนทั้งภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธี Scheffé พบว่า ครูที่สังกัดสถานศึกษาขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ มีการรับรู้ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนในภาพรวมด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและการประเมินผล มากกว่าครูที่สังกัดสถานศึกษาขนาดเล็ก และขนาดกลาง ยกเว้นด้านการนิเทศภายใน พบว่าค่าเฉลี่ยของทั้ง 3 คู่ ไม่มีความแตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การรับรู้ของครูในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนตาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบการรับรู้ของครูในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ตำแหน่งประสบการณ์ในตำแหน่งงาน และขนาดของสถานศึกษา ปรากฏ ดังนี้

2.1 ครูที่มีวุฒิการศึกษาและตำแหน่งต่างกัน มีการรับรู้ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

2.2 ครูที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งงาน 5-10 ปี มีการรับรู้ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งงาน น้อยกว่า 5 ปี

2.3 ครูที่ปฏิบัติงานในขนาดของสถานศึกษา ต่างกันมีการรับรู้ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนแตกต่างกัน โดยครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ มีการรับรู้ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนในภาพรวมมากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดกลาง

อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษากาการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเพราะว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 มีการบริหารงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ที่มุ่งจัดการศึกษาแก่ผู้เรียนทุกระดับให้เข้าใจเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมจีน โดยผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะความเป็นผู้นำ สามารถเป็นแบบอย่างที่ดี สร้างกำลังใจให้แก่บุคลากรในโรงเรียนให้ปฏิบัติงาน

วิชาการและงานอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเต็มศักยภาพ และส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลาชัย อาณามวัฒน์ (2556) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปภาสริ อนันตชาติ (2551) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบประเด็นสำคัญสามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะปัจจุบันโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1 มีการปรับตัวเพื่อเตรียมความพร้อมไว้รองรับการเปลี่ยนแปลงของประเทศและประชาคม และที่สำคัญ คือ ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีการใช้มากที่สุดในโลกกว่า 1.3 พันล้านคน ซึ่งเป็นภาษาที่กำลังแพร่กระจายสู่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง และภาษาจีนจะช่วยส่งเสริมบทบาทของประเทศไทยในการก้าวสู่ประชาคมนานาชาติได้ เนื่องจากประเทศไทยในขณะนี้มีความจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยผู้บริหารโรงเรียนให้ความสำคัญกับการวางแผนงานวิชาการโดยมีการกำหนดผู้รับผิดชอบมีผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้ มีการปฏิบัติตามแผนงานที่กำหนด เพื่อให้ครูสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงานวิชาการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตลอดจนการพัฒนาทางด้านวิชาการให้มีคุณภาพตลอดเวลา เกิดความเป็นเลิศทางวิชาการ เพื่อให้ นักเรียนกล้าคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ กล้าแสดงออก เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก ได้อย่างเต็มที่เท่ากับพัฒนานักเรียนให้ออกไปเป็นบุคลากรในอนาคตที่มีคุณภาพ ส่งผลให้ง่ายต่อการไป

ศึกษาต่อต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของศรุต บุญโนนแต่ (2558) ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีประสิทธิผล ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวางแผนงานวิชาการอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปภาสริ อนันตชาติ (2551) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวางแผนงานวิชาการอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาอย่างมาก สพฐ. จึงมีการกำหนดยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนขึ้นในปี พ.ศ. 2550 ตามยุทธศาสตร์หลักของกระทรวงศึกษาธิการ และมีการกำหนดแนวทางการส่งเสริมการสอนภาษาจีนในนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2557 ส่งผลให้ผู้บริหารโรงเรียนเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมากขึ้น ดังนั้นแต่ละโรงเรียนจึงมีการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และมีการบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีการจัดทำและหาสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่กำหนด เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) และมีการจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรอย่างเพียงพอและครบทุกระดับชั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปภาสริ อนันตชาติ (2551) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า ด้านการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Zeng Aiping (2559) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู พบว่า ด้านการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญที่จะพัฒนานักเรียนให้มีความรู้และมีทักษะทางภาษาจีนโดยตรง ผู้บริหารโรงเรียนจึงมุ่งเน้นและสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก มีทักษะการสื่อสารทางภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพ เรียนรู้ภาษาจีน จากรากเหง้าของวัฒนธรรมจีนและวัฒนธรรมไทย ซึ่งอยู่บนพื้นฐานในการจัดทำแผนการเรียนรู้อย่างสอดคล้องกับหลักสูตร และส่งเสริมให้ครูมีการปรับปรุง พัฒนาการจัดทำแผนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการอำนวยความสะดวก บำรุงรักษา และส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอน และอำนวยความสะดวกในการใช้งาน และปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ครูผู้สอน เป็นบุคคลสำคัญที่จะส่งเสริมการศึกษาของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะครูต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษาเป็นผู้เชี่ยวชาญการใช้สำเนียงภาษาของตน ส่งผลให้การเรียนการสอนของครูต่างชาติมีความน่าเชื่อถือ และเชื่อมั่นว่าผู้เรียนได้ความรู้รวมทั้งภาษาที่สร้างความมั่นใจต่อผู้ปกครองในการนำบุตรหลานมาเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุวรรณ เลียงศิริฤทธาวร (2553) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วรากร แซ่พูน และคณะ (2560) ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการนิเทศภายใน อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะการนิเทศภายในเป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของครูและนักเรียน เป็นงานที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริมให้การปฏิบัติงานของครูเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารโรงเรียนมีการวางแผน มีการนิเทศภายในและดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ มีการจัดทำคู่มือและปฏิทินปฏิบัติการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหารกับ

คณะครูในการดำเนินการนิเทศภายใน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูนิเทศซึ่งกันและกัน ยึดหลักประชาธิปไตยยอมรับความคิดเห็นของซึ่งกันและกัน และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้งการนิเทศภายในต้องอยู่บนพื้นฐานของเหตุและผล และให้นิเทศแบบกัลยาณมิตร และส่วนที่สำคัญคือการติดตามประเมินผลการนิเทศภายในอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และเป็นจุดเด่นทางด้านการพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้ที่มีสายตากว้างไกล และมีความกล้าพอที่จะดำเนินการบริหารจัดการโดยการนิเทศภายในให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม อีกทั้งยังมีทักษะในการทำงานเพื่อมุ่งคุณภาพของผู้เรียน และคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปภาสริ อนันตชาติ (2551) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการบริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า ด้านการนิเทศภายในอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Qin Jing (2558) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการนิเทศภายในอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการวัดและการประเมินผล อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะการวัดและการประเมินผลเป็นส่วนที่ช่วยสะท้อนคุณภาพของการจัดการศึกษาให้เห็นว่า การวางแผนงานวิชาการ การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการนิเทศภายใน ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนมีการกำหนดระเบียบหลักเกณฑ์แนวทางการวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเหมาะสม อีกทั้งมีการกำหนดแนวการปฏิบัติและจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนให้นักเรียนได้รับทราบอย่างชัดเจน และมีการดำเนินการตามแนวปฏิบัติและปฏิทินการปฏิบัติงานที่ได้กำหนดไว้ และส่วนที่สำคัญคือการมุ่งเน้นการซ่อมเสริมให้แก่ผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปภาสริ อนันตชาติ (2551) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการ

บริหารงานวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวัดและการประเมินผลอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชลาลัย อานามวัฒน์ (2556) ศึกษาเรื่อง การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวัดและการประเมินผลอยู่ในระดับมาก

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา ตำแหน่งงาน ประสบการณ์ในตำแหน่งงาน และขนาดของสถานศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอประเด็นสำคัญในการอภิปราย ดังนี้

2.1 ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีการรับรู้ต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน เพราะผู้บริหารโรงเรียนเห็นความสำคัญของการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนจะมีคุณภาพนั้น ต้องอาศัยครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ และการแก้ปัญหาที่ดี ผู้บริหารจึงเปิดโอกาสให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และเพิ่มพูนประสบการณ์ในการทำงาน โดยมอบหมายงานที่เหมาะสมและท้าทายความสามารถแก่ครูอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่คำนึงถึงวุฒิการศึกษา ซึ่งเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูทุกคน อันนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีคุณภาพ บรรลุเป้าหมายของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ดร.ณิ จันท์แก้ว (2553) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการแบบการมีส่วนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนตามการรับรู้ของครูวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนราธิวาส ผลการวิจัยพบว่า ครูวิชาการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่า และปริญญาโทหรือสูงกว่า มีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการแบบการมีส่วนร่วมของผู้บริหารโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จิตตกาญจน์ เอี่ยมอนงค์ (2558) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขต สัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 ครูที่มีตำแหน่งต่างกันมีการรับรู้ต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน เพราะการมอบหมายงานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนนั้น จะมอบหมายให้ครูปฏิบัติงานหลายบทบาทหน้าที่ เช่น ครูที่อยู่ในตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มสาระฯ ก็เป็นครูที่ปรึกษา หรือครูไทยสอนภาษาจีนในขณะเดียวกันครูจีนสอนภาษาจีนจะต้องทำงานร่วมกับครูไทยสอนภาษาจีน ซึ่งจะต้องมีการทำความเข้าใจให้ครูจีนเข้าใจเป้าหมาย หลักสูตร การออกแบบการเรียนการสอน การนิเทศภายใน และบริบทต่าง ๆ ของโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ส่งผลให้ครูไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งต่างก็สามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ มีการพัฒนาทักษะ การแสวงหาความรู้ และการเข้าถึงเทคโนโลยีได้ในทุกโอกาส จึงให้การรับรู้ของครูในตำแหน่งต่าง ๆ มีความเท่าเทียมกัน มีหน้าที่และความรับผิดชอบเหมือนกัน และทุกคนมีโอกาสนำเสนอความคิดเห็น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Zeng Aiping (2560) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครูสอนภาษาจีนไม่แตกต่างกัน

2.3 ครูที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งงานต่างกัน มีการรับรู้ต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ยกเว้นด้านการนิเทศภายใน โดยครูที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งงาน 5-10 ปี มีการรับรู้มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งงานน้อยกว่า 5 ปี เนื่องจาก ครูที่มีประสบการณ์สูงจะสามารถเข้าใจ

ภาพรวมในการบริหารงานวิชาการได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย ส่งผลให้ครูที่มีประสบการณ์สูงสามารถแก้ปัญหาในชั้นเรียน แก้ปัญหาต่อภาระงานที่ได้รับมอบหมาย และมององค์รวมของการจัดการเรียนการสอน มีเทคนิคการสอนที่เป็นเอกลักษณ์และหลากหลายรูปแบบการสอนโดยปรับเข้ากับผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น และสิ่งสำคัญคือการมีเป้าหมายในการจัดการศึกษาที่ชัดเจน นั่นคือ ความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชลาลัย อานามวัฒน์ (2556) ศึกษาเรื่อง การบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติแตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Qin Jing (2558) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางแตกต่างกัน

2.4 ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีการรับรู้ต่อการบริหารวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน โดยครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ มีการรับรู้มากกว่าครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดกลาง เนื่องจากระบบการบริหารจัดการของสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ มีการกำหนดเป้าประสงค์ กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ ในการจัดการศึกษาที่ชัดเจน เพื่อให้สถานศึกษามีคุณภาพและมีมาตรฐานที่สูงขึ้น การดำเนินการไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การบริหารงบประมาณของสถานศึกษา การบริหารบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ สภาพสิ่งแวดล้อม รวมถึงมีผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ตามแผนที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน แต่สถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดกลาง ผู้รับผิดชอบอาจจะรับผิดชอบในหน้าที่หลายฝ่าย เนื่องจากจำนวนบุคลากรที่มีจำนวนน้อยกว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่

แต่ภาระงานและหน้าที่รับผิดชอบเท่ากัน อีกทั้งสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ มีความพร้อมที่สูงกว่าสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดกลาง สามารถจัดทำและจัดหาสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่กำหนดได้ตามต้องการ และมีการสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการติดตามและตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ มีการอำนวยความสะดวกในการจัดการ บำรุงรักษา ส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอน และอำนวยความสะดวกในการใช้งาน และมีการอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมากกว่าสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดกลาง สถานศึกษาต่าง ๆ ให้ความสำคัญต่อการนิเทศภายใน เนื่องจากนิเทศภายในเป็นส่วนที่ช่วยให้ครูผู้สอนมีการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ มีการส่งเสริมและจัดอบรมให้ครูมีความรู้ด้านการวัดผล เทคนิคการสร้างเครื่องมือ การให้คะแนน และการประเมินผล รวมทั้งมีการประเมินผลเครื่องมือที่สร้างขึ้น มีการวิเคราะห์และปรับปรุงเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผล ซึ่งสถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดกลางมีข้อจำกัดในเรื่องนี้ ด้วยเหตุที่ทรัพยากรบุคลากร และความพร้อมในการดำเนินการด้านนี้น้อยกว่าสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ดร.ณิ จันทรแก้ว (2553) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนตามการรับรู้ของครูวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนราธิวาส ผลการวิจัยพบว่า ครูวิชาการที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีการรับรู้การบริหารงานวิชาการแบบการมีส่วนร่วมของผู้บริหารไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนตามการรับรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ดังนี้

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารควรมีการวางแผนงานวิชาการในการจัดทำระเบียบแนวปฏิบัติ เอกสาร และคู่มืองานวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

2. ผู้บริหารควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ (ภาษาจีน)

3. ผู้บริหารควรมีการวางแผนร่วมกันระหว่างฝ่ายบริหารกับคณะครู ในการจัดทำแผนการเรียนรู้ตามโครงสร้างหลักสูตร

4. ผู้บริหารควรมีการชี้แจง ทำความเข้าใจแก่ครูเกี่ยวกับการให้การนิเทศและรับการนิเทศภายใน

5. ผู้บริหารควรมีการวิเคราะห์และปรับปรุงเครื่องมือในการวัดและประเมินผล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีน

2. ควรศึกษารูปแบบการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสอนภาษาจีนที่มีประสิทธิผล

รายการอ้างอิง

- จิตตกาญจน์ เอี่ยมอนงค์. (2558). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- ชลาลัย อานามวัฒน์. (2556). การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดรุณี จันทรแก้ว. (2553). การบริหารงานวิชาการแบบการมีส่วนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนตามการรับรู้ของครูวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนราธิวาส. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปภาสิริ อนันตชาติ. (2551). การศึกษาการบริหารวิชาการด้านการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีน ในกรุงเทพฯและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภูวกร ฉัตรบำรุงสุข. (2559). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- วงศ์กร วงศ์วัฒน์โกสิน. (2558). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในอำเภอศรีมหาโพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เขต1. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรกร แซ่พุ่น และคณะ. (2560). การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดยะลา. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 12, 126-136.
- ศรุต บุญโนนแต่. (2558). แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีประสิทธิผล. วารสารบริหารการศึกษาบัวบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 15(3), 243-252.
- สุริพร ไตรจันทร์. (พฤษภาคม-สิงหาคม 2557). สภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยยุคปัจจุบันของนักเรียนระดับอาชีวศึกษา. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, 1-2.
- สุวรรณ เลียงหิรัญถาวร. (2553). การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- หทัย แซ่เจี๋ย. (2559). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- Best, J. W. (1977). *Research in education* (3 ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2011). *Research method in education*. New York: Rutldge.
- Qin Jing. (2558). การบริหารจัดการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในโรงเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี เขต 1. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต (หน้า 1489-1498). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.

- Xu Nathan. (12 สิงหาคม 2561). ความสำคัญของการศึกษาภาษาจีนกลางในประเทศไทย. เข้าถึงได้จาก
GotoKnow: https://www.gotoknow.org/posts/236881?fbclid=IwAR34tw7Yvl_pVmHGEDN-qOvxcAFqSS5-OCoxJeRczcd5WkJizEps6RPuums
- Zeng Aiping. (2560). การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.